

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o sporočilu Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu — Akcijski načrt 2006–2008 za poenostavitev in izboljšanje skupne ribiške politike

COM(2005) 647 konč.

(2006/C 309/13)

Komisija je 23. januarja 2006 sklenila, da v skladu s členom 262 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti Evropski ekonomsko-socialni odbor zaprosi za mnenje o zgoraj omenjenem dokumentu.

Strokovna skupina za kmetijstvo, razvoj podeželja in okolje, zadolžena za pripravo dela Odbora na tem področju, je mnenje sprejela 24. maja 2006. Poročevalec je bil g. SARRÓ PARRAGUIRRE.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje sprejel na 428. plenarnem zasedanju 5. in 6. julija 2006 (seja z dne 5. julija) s 164 glasovi za in 1 vzdržanim glasom.

1. Sklepi in priporočila

1.1 EESO podpira poenostavitev evropskega zakonodajnega procesa, o čemer je obvestil Komisijo že v svojih prejšnjih mnenjih. Pozdravlja objavo akcijskega načrta 2006–2008 za poenostavitev in izboljšanje skupne ribiške politike. Cilj tega mnenja je prispevati k izjemnemu delu, ki ga namerava opraviti Komisija in ki je ključnega pomena za izboljšanje zakonodaje Skupnosti na področju ribištva.

1.2 Odbor meni, da je za uspešnost procesa poenostavitve izjemno pomembno doseči tesno sodelovanje z ribiškimi sektorjem. Zato je treba podpreti in spodbujati odnose s svetovalnimi telesi Komisije, in sicer z regionalnimi svetovalnimi sveti (RSS), Svetovalnim odborom za ribištvo in ribogojstvo Evropske unije (SORR) in odborom za socialni dialog ribiškega sektorja.

1.3 EESO meni, da mora Evropska komisija naprej konsolidirati veljavne predpise. Nato si mora prizadevati za doseg ciljev, navedenih v sporočilu, s katerim se EESO v celoti strinja:

- a) povečati jasnost obstoječih besedil, jih poenostaviti in napraviti dostopnejše;
- b) zmanjšati upravna bremena in stroške javnih uprav;
- c) zmanjšati bremena in omejitve za ribiče.

1.4 Poleg tega EESO meni, da je izbira zakonodajnih področij in aktov, ki jih obravnava akcijski načrt — ohranjanje ribolovnih virov in nadzor ribiških dejavnost — pravilna. Komisija bo morala tudi v prihodnje nadaljevati proces poenostavitve in izboljšanja preostalega dela skupne ribiške politike (SRP).

1.5 V zvezi s POVZETKOM 1, ki predlaga ukrepe za poenostavitev celotnih dovoljenih ulovov (TAC), kvot in ribolovnih naporov, EESO meni, da so predlagani ukrepi ustrezni: načrtujejo ločeno obravnavo različnih vidikov politike ohranjanja, predpise na podlagi enotnih skupin in izvajanje z večletnimi načrti za upravljanje. Vendar meni, da je predviden čas med objavo znanstvenih mnenj in decembrskim zasedanjem Sveta, ki bo določil celotni dovoljeni ulov (TAC) in kvote ter druge

pomembne ukrepe za upravljanje, zelo kratek in ne zadostuje za izvedbo potrebnih posvetovanj in doseg dogovora. Odbor torej zahteva, da se predvidi več časa med objavo znanstvenih mnenj in dokončnim sprejetjem odločitve.

1.6 V zvezi s POVZETKOM 2, ki predlaga poenostavitev tehničnih ukrepov, EESO izraža zaskrbljenost zaradi možnosti, da bi Komisija izvajala pristojnosti, ki sedaj pripadajo Svetu ministrov.

1.7 V zvezi z možnostjo, da se državam članicam dovoli sprejetje nekaterih tehničnih ukrepov za lokalno uporabo, EESO meni, da bi Svet moral prav tako ugoditi zahtevam držav članic, da bi se izognili neenakostim in diskriminacijam med ribiči različnih držav članic.

1.8 Odbor se strinja s Komisijo glede ukrepov, predvidenih v POVZETKIH 3, 4 in 5 za poenostavitev procesa zbiranja in upravljanja podatkov in za večjo učinkovitost ukrepov. Odbor meni, da je za pripravo teh ukrepov izredno pomembno zagotoviti usklajenost med Komisijo in Agencijo Skupnosti za nadzor ribištva. Glede uporabe informacijskih tehnologij EESO meni, da je treba predvideti prehodno obdobje za izvajanje, potrebno za opredelitev procesa v posvetu s tehničnimi strokovnjaki, ribiči in državami članicami, poskrbeti za vsa jamstva za zaupnost poslovnih podatkov, pridobiti zaupanje in podporo zainteresiranih strani, testirati proces v realnih pogojih, prispevati svoj delež k povečanim finančnim stroškom za potrebno novo opremo in tako zagotoviti uspešnost reforme za poenostavitev.

1.9 EESO pozdravlja predlog Komisije, naveden v POVZETKU 6, za odpravo obveznosti malo ali sploh ne koristnega poročanja, da bi zmanjšali upravna bremena za ribiče in države članice.

1.10 Odbor meni, da so ukrepi za poenostavitev, navedeni v POVZETKU 7, potrebni in poziva Komisijo k razmisleku o pripravi standardnega sporazuma, ki bi bil podlaga pri pogajanjih za sporazume o ribolovu s tretjimi državami, ter pri dodelitvi in izdaji dovoljenj za ribolov po elektronski poti.

1.11 EESO meni, da bi bilo v akcijskem načrtu treba prav tako omeniti boj proti nezakonitemu, nereguliranemu in neprijavljenemu ribolovu (IUU), ki je eden izmed ciljev SRP, v obliki cilja, ki bi si prizadeval za opredelitev najpreprostejšega in najučinkovitejšega procesa boja proti IUU. Ta proces se mora osredotočiti na dostop na potrošniške trge in na krepitev pooblastil zadevne države pristanišča ter na prepoved pretovarjanja na odprtem morju.

1.12 EESO meni, da se glede na obsežnost dela, povezanega z akcijskim načrtom 2006-2008, lahko zgodi, da rok treh let ne bo zadoščal. Komisiji torej priporoča pregled načrta pred koncem leta 2007.

2. Obrazložitev

2.1 Evropska unija si na začetku 21. stoletja zastavila pomembno nalogo, katere cilj je izboljšati zakonodajno okolje, da bi postalo učinkovitejše in preglednejše.

2.2 Zaradi razvoja Evropske unije v drugi polovici preteklega stoletja se je evropsko zakonodajno okolje razvilo v širok korpus zakonodaje Skupnosti, ki ga imenujemo „pravni red Evropskih skupnosti“.

2.3 Pravni red se je povečal zaradi obsežne zakonodaje politik Skupnosti, ki sestavljajo zakonodajno okolje Skupnosti.

2.4 V skladu s pooblastilom Evropskega sveta Komisija v sodelovanju z institucijami Skupnosti pripravlja poenostavitev in izboljšanje zakonodajnega okolja Skupnosti.

2.5 Ukrepanje za poenostavitev in izboljšanje zakonodaje Evropske unije je v skladu s cilji prenovljene lizbonske strategije za rast in zaposlovanje v Evropi. Osredotoča se torej na elemente pravnega reda Skupnosti, ki vplivajo na konkurenčnost podjetij Evropske unije.

2.6 Ob upoštevanju dejstva, da mala in srednje velika podjetja (MSP) predstavljajo 99 % vseh podjetij EU in dve tretjini zaposlitev, sta poenostavitev in izboljšanje zakonodaje Skupnosti zanje zelo pomembni, saj omogočata olajšanje sedanjega zakonodajnega in upravnega bremena, ki ga nosijo MSP.

2.7 V okviru strategije poenostavitve in izboljšanja zakonodaje Skupnosti je Komisija načrtovala izvajanje trajnega in nepretrganega programa za poenostavitev sektorjev kmetijstva, okolja, zdravstva in varnosti na delovnem mestu, ribištva, davkov, carin, statistik in delovnega prava.

2.8 Sporočilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu „Akcijski načrt 2006-2008 za poenostavitev in izboljšanje skupne ribiške politike“, ki ga obravnava to mnenje, predlaga vzpostavitev trajnega in nepretrganega večletnega programa v obdobju od 2006 do 2008 za poenostavitev in izboljšanje SRP.

2.9 Kot je že sporočil Komisiji v prejšnjih mnenjih, EESO kot institucionalni predstavnik organizirane civilne družbe podpira poenostavitev evropskega zakonodajnega procesa, pozdravlja objavo akcijskega načrta in želi s tem mnenjem prispevati k izrednemu delu Komisije ter jo spodbuditi k nadaljevanju večletnega razvoja tega načrta.

3. Ozadje

3.1 Evropski svet v Lizboni 23. in 24. marca 2000 je pozval Komisijo, da naj pripravi akcijski načrt „za nadaljnje usklajeno ukrepanje za poenostavitev zakonodajnega okolja“. Ta poziv je bil nato potrjen tudi na zasedanju Evropskega sveta v Stockholmu (23. in 24. marec 2001) v Laeknu (8. in 9. december 2001) in v Barceloni (15. in 16. marec 2002).

3.2 Komisija je nato v tem okviru predstavila belo knjigo o evropski upravi, ki je bila sprejeta julija 2001 ⁽¹⁾ in vključuje odlomek o izboljšanju kakovosti zakonodaje. O tem dokumentu je potekalo široko posvetovanje, ki se je zaključilo 31. marca 2002.

3.3 V svojem mnenju o beli knjigi je Evropski ekonomsko-socialni odbor zapisal, da: „podpira predlog bele knjige za poenostavitev in pospešitev evropskega zakonodajnega procesa, glede na to, da so predpisi vedno bolj zapleteni in včasih celo dodani k obstoječim nacionalnim predpisom, namesto da bi jih poenostavili ali uskladili ⁽²⁾“.

3.4 V tem okviru je Komisija junija 2002 predlagala akcijski načrt za poenostavitev in izboljšanje zakonodajnega okolja, ki ga je predložila v razpravo ⁽³⁾ drugim institucijam Skupnosti.

3.5 Akcijski načrt jasno poziva k sklenitvi medinstitucionalnega sporazuma za izboljšanje kakovosti zakonodaje Skupnosti, upoštevajoč tri glavne stopnje zakonodajnega ciklusa: predstavitve predloga akta s strani Komisije, razprava o predlogu v Evropskem parlamentu in Svetu ter izvajanje držav članic.

⁽¹⁾ COM(2001) 428 konč. z dne 30. 7. 2001.

⁽²⁾ UL C 125 z dne 27. 5. 2002, str. 61 (COM(2001) 428 konč. „Evropska uprava — bela knjiga.“).

⁽³⁾ COM(2002) 278 konč., 5. 6. 2002, Akcijski načrt „Poenostavitev in izboljšanje zakonodajnega okolja“.

3.6 V preteklosti začeta poenostavitev evropske zakonodaje se je pospešila februarja 2003 s sporočilom Komisije o „*Poenostavitvi in posodobitvi evropskega pravnega reda*“⁽⁴⁾. S tem sporočilom je Komisija začela obširen program identificiranja zakonodajnih aktov, ki jih je treba poenostaviti, konsolidirati in kodificirati in ki še vedno poteka.

3.7 Sporočilo Komisije „*Bolje oblikovani predpisi za rast in delovna mesta v Evropski uniji*“⁽⁵⁾, objavljeno marca 2005, je dalo nov zagon medinstitucionalnemu sporazumu za „boljšo pripravo zakonodaje“, ki so ga 16. decembra 2003 podpisali Evropski parlament, Svet in Komisija. Njegov poglavitni cilj je izboljšati kakovost zakonodaje Skupnosti in njenega prenosa v nacionalne zakonodaje⁽⁶⁾.

3.8 Komisija je nato oktobra 2005 objavila sporočilo v zvezi z izvajanjem lizbonskega programa „*Strategija za poenostavitev zakonodajnega okolja*“⁽⁷⁾, ki vzpostavlja akcijske načrte za različne politike Skupnosti prek trajnih programov za poenostavitve.

3.9 Vzporedno z intenzivnim delom za usmerjanje poenostavitve in izboljšanja splošnega okvira pravnega reda Skupnosti in njegovega zakonodajnega okvira je Komisija Svetu in Evropskemu parlamentu poslala sporočilo o „*možnostih poenostavitve in izboljšanja zakonodajnega okolja skupne ribiške politike*“⁽⁸⁾.

3.10 To sporočilo in sporočila, ki jih je Komisija predstavila pod naslovom „*Aksijski načrt 2006–2008 za poenostavitev in izboljšanje SRP*“, so podlaga za pripravo tega mnenja.

3.11 Zavedajoč se dejstva, da sta poenostavitev in izboljšanje zakonodaje Skupnosti zahtevni nalogi, EESO poziva Komisijo, da nadaljuje po tej poti in spoštuje predvidene roke za doseg ciljev, ki si jih je zastavila.

4. Splošne ugotovitve

4.1 Zakonodaja Skupnosti na področju ribištva 1983–2002

4.1.1 Zakonodaja Skupnosti na področju ribištva je bila vključena v evropsko ribiško politiko leta 1983. Vendar je bila zakonodaja na področju politike ribištva nezadostna: predpisi za upravljanje ribištva so temeljili na sklepih znanstvenikov, prenesenih v zakonodajne določbe, povezava z ribiškim sektorjem Skupnosti je bila tako rekoč neobstoječa in zakonodaja je bila zaradi težavnega procesa oblikovanja zelo zapletena.

⁽⁴⁾ COM(2003) 71, februar 2003.

⁽⁵⁾ COM(2005) 97, marec 2005.

⁽⁶⁾ UL C 321 z dne 31. 12. 2003 in popravek UL C z dne 8. 1. 2004.

⁽⁷⁾ COM(2005) 535, oktober 2005 „Izvajanje lizbonskega programa Skupnosti: Strategija za poenostavitev zakonodajnega okolja“.

⁽⁸⁾ COM(2004) 820, 15. 12. 2004.

4.1.2 Pri oceni pretekle in sedanje politike ne moremo spregledati dejstva, da zakonodaja na področju ribištva zajema heterogeno skupino raznih oblik ribolova in se nanaša na razne elemente: strukture, ohranjanje in okolje, zunanje vire, trge in nadzor. Ta raznolikost ima za posledico množico včasih zelo dolgih in težko razumljivih uredb.

4.1.3 Poleg tega postopek odločanja Sveta, ki poteka na koncu vsakega leta in je povezan z letno določitvijo celotnih dovoljenih ulovov in kvot, ovira izvedbo potrebnih posvetovanj in ne zagotavlja dovolj časa med sprejetjem odločitve in izvajanjem. Zaradi tega prihaja do številnih sprememb objavljenih prepisov.

4.1.4 Zaradi kopičenja potrebnih sprememb predpisov skupne ribiške politike so besedila, ki jih oblikujejo strokovnjaki, ki sestavljajo različne zakonodajne določbe, pri čemer se opirajo na težavne znanstvene tekste, za povprečnega državljana in ribiča slabo razumljiva.

4.1.5 V nekaterih primerih je končno besedilo, ki je rezultat pogajanj v Svetu in Evropskem parlamentu, zahtevnejše od izvirnega predloga.

4.1.6 Nekatere določbe so bile vključene v predpise na višji pravni in politični ravni, kot je potrebno, zaradi česar jih je težje spremeniti in poenostaviti.

4.1.7 EESO razume, da se Komisija kljub trdovratnim razlogom za veliko število podobnih primerov, tega zaveda in sprejema potrebne določbe za njihovo odpravo, o čemer pričča sprememba SRP leta 1992 in akcijski načrt 2006–2008, ki nam ga predstavlja po reformi SRP z dne 31. decembra 2002.

4.2 Veljavna zakonodaja Skupnosti na področju ribištva

4.2.1 Reforma skupne ribiške politike z dne 31. decembra 2002⁽⁹⁾ zajema tudi poenostavitev SRP. Potekajo številni postopki: ukrepi za razveljavitev in regulacijo, deklaracije o zastaranju in načrtni pregled zakonodajnega okolja.

4.2.2 Predlog uredbe za ustanovitev novega Evropskega sklada za ribištvo⁽¹⁰⁾, o katerem je Odbor že objavil ugodno mnenje, je dober primer načrtovanja pobude za poenostavitev. Nadomešča namreč ali združuje v eno samo uredbo določbe štirih uredb, ki sestavljajo večletne usmerjevalne programe in finančni instrument za usmerjanje ribištva (FIUR).

⁽⁹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2371/2002.

⁽¹⁰⁾ COM(2004) 497 konč.

4.2.3 V letih 2004 in 2005 je Komisija pripravila vrsto zakonodajnih aktov, ki ji bodo v pomoč pri izvajanju reforme in poenostavitvi SRP. Med drugim je treba omeniti:

- Evropski sklad za ribištvo;
- Agencijo Skupnosti za nadzor ribištva;
- ustanovitev regionalnih svetovalnih svetov (RSS);
- finančne ukrepe Skupnosti za izvajanje skupne ribiške politike in politike na področju pomorskega prava.

Poleg tega je opravila temeljite in številne razprave s številnimi stranmi, katerih rezultat je prej navedeno sporočilo: „Možnosti poenostavitve in izboljšanja zakonodajnega okolja skupne ribiške politike“.

4.2.4 Iz sporočila je razvidno, da za izboljšanje zakonodajnega okolja skupne ribiške politike ne zadostuje zmanjšanje števila uredb, temveč je treba tudi:

- povečati razumljivost obstoječih besedil, jih poenostaviti in napraviti dostopnejše;
- zmanjšati upravna bremena in stroške javnih uprav;
- zmanjšati upravna bremena in omejitve za ribiče.

4.2.5 EESO meni, da bi si Komisija morala v okviru prizadevanj za večjo jasnost posebej prizadevati za konsolidacijo besedil. Stalno sklicevanje na predpise iz preteklih let zelo ovira jasnost besedil.

4.2.6 Sporočilo poudarja težave, povezane s spremljanjem nekaterih elementov skupne ribiške politike. To velja tudi za nadzor ribiških dejavnosti, katerih izvajanje se razlikuje po državah članicah, in ukrepov za ohranjanje virov, ki jih obravnavajo različni ukrepi upravljanja.

4.2.7 Analiza kaže, da je sedanja zakonodaja postala prezaletena in pri tem ne spregleda težav, povezanih z upravljanjem ribištva Skupnosti.

4.2.8 EESO meni, da se mora Komisija resno lotiti poenostavitve zakonodaje na področju skupne ribiške politike in pri tem zlasti poudariti nadzor nad ribiškimi dejavnostmi in ukrepe za ohranjanje virov. V tem smislu je treba spodbujati ukrepe pred kratkim ustanovljene Agencije Skupnosti za nadzor ribištva.

4.3 Akcijski načrt 2006–2008 za poenostavitev in izboljšanje skupne ribiške politike

4.3.1 Ob upoštevanju dela, opravljenega na podlagi prej navedenih sporočil, je Svet zahteval od Komisije, da predlaga večletni akcijski načrt, ki bi združeval vsa predstavljena merila za poenostavitev in izboljšanje SRP. V odgovor na to zahtevo je Komisija decembra 2005 predstavila sporočilo „Akcijski načrt 2006–2008 za poenostavitev in izboljšanje skupne ribiške politike“⁽¹⁾.

4.3.2 Akcijski načrt 2006–2008, ki ga je predstavila Komisija, vsebuje:

- metodologijo za poenostavitev in izboljšanje SRP;
- opredelitev prednostnih pobud za poenostavitev in izboljšanje.

4.3.3 Pristop akcijskega načrta je preprost. Navaja področja ukrepanja (nadzor, ribolovni napor, financiranje, ...), na katerih sta potrebna poenostavitev in izboljšanje zakonodajnih besedil. Za vsako teh področij natančneje določa potrebne ukrepe, različne akterje, ki so vključeni v proces poenostavitve, in predvidene roke za obdobje 2006–2008. Naposled za vsako področje določa tri kategorije zakonodajnih aktov, ki jih je treba poenostaviti:

- zakonodajne akte, katerih pregled se je že začel;
- nove zakonodajne akte, ki jih je treba pripraviti v prihodnjih letih;
- veljavne zakonodajne akte, katerih poenostavitev je prednostnega pomena.

4.3.4 Začetek načrta za poenostavitev SRP za obdobje 2006–2008 se nanaša predvsem na veljavne zakonodajne akte. Gre za zakonodajne določbe v zvezi z ukrepi za upravljanje in nadzor ribiških dejavnosti.

4.3.5 EESO meni, da je izbira področij prednostnih ukrepov akcijskega načrta primerna, saj so v veliki meri razlog za zapleteno zakonodajo. Komisija bo morala nato nadaljevati proces poenostavljanja in izboljšanja preostalega dela SRP.

4.3.6 Zakonodajni akti, pri katerih se je že začel pregled z uporabo načel poenostavitve, bodo še naprej obravnavani v okviru tega načrta za izboljšanje zakonodaje. To velja za Evropski sklad za ribištvo ali za splošne določbe glede dovoljenja za ribolov v vodah tretjih držav v okviru sporazuma o ribolovu. Odbor je objavil pozitivno mnenje o teh dveh zakonodajnih aktih, ki ju je poenostavila Komisija.

⁽¹⁾ COM(2005) 647 konč., 8. 12. 2005.

4.3.7 V skladu z akcijskim načrtom bodo novi zakonodajni akti, ki bodo pripravljene v naslednjih letih, sistematično upoštevali cilje, določene v okviru poenostavitve.

4.3.8 Odbor podpira akcijski načrt 2006-2008 glede na to, da je uporabljen pristop pravilen. Vendar opozarja, da bo za upoštevanje predvidenih rokov treba v veliki meri poenostaviti izvajanje načrta v prilogi akcijskega načrta. Poglavitno je, da države članice, Evropski parlament in ribiški sektor združijo svoja prizadevanja in delo, s pomočjo regionalnega svetovalnega sveta, svetovalnega odbora za ribištvo in ribogojstvo in odbora za socialni dialog na področju ribištva.

4.3.9 Akcijski načrt se nanaša zlasti na naslednja področja in zakonodajne akte:

Ohranjanje ribolovnih virov:

- Celotni dovoljeni ulovi/kvote, ribolovni napor
- Tehnični ukrepi za varovanje nedoraslih morskih organizmov
- Zbiranje in upravljanje podatkov za SRP

Nadzor ribolovnih dejavnosti:

- Nadzor — Zakonodaja
- Nadzor — Informatizacija
- Nadzor — Obveznosti poročanja
- Dovoljenja za ribolov zunaj voda Skupnosti

4.3.10 Vseh sedem zakonodajnih aktov je podrobno predstavljenih v prilogi akcijskega načrta v povzetku, ki zajema predvidene ukrepe za poenostavitev veljavnega zakonodajnega okolja in ustreznega upravnega okvira. Za vsak ukrep navaja predvideno programiranje in različne zainteresirane akterje. Vključuje seznam zakonodajnih instrumentov, ki jih je treba poenostaviti, in koristnih referenčnih dokumentov za izvedbo poenostavitve.

4.3.11 Po natančni analizi vseh sedmih povzетkov EESO sporoča Komisiji, da meni, da je upravljanje reforme in poenostavitev ustrezno. Meni, da bo akcijski načrt 2006-2008 občutno izboljšal zakonodajo Skupnosti na področju ribištva.

4.3.12 Akcijski načrt v povzetku 1 predlaga ukrepe za poenostavitev celotnega dovoljenega ulova/kvot in ribolovnega napora. Gre predvsem za poenostavitev letnih uredb Sveta, ki določajo ribolovne možnosti za naslednje leto, pri čemer se zgradba določb ureja glede na pogoje izkoriščanja ribolovnih

virov. Odločitve so usmerjene na enotne skupine, za katere so pripravljene večletni načrti za upravljanje.

4.3.13 EESO meni, da so predlogi za poenostavitev, ki jih navaja povzetek 1, pravilni: zelo pomembna je ločena obravnava raznih vidikov politike ohranjanja, prav tako pa tudi predpisi po enotnih skupinah in izvajanje večletnih načrtov.

4.3.13.1 Nasprotno EESO meni, da je predviden čas med objavo mnenj znanstvenikov in decembrskim zasedanjem Sveta, na katerem je določen celotni dovoljeni ulov in kvote ter drugi pomembni ukrepi upravljanja, zelo kratek. Predpisi, ki so rezultat naglega in zapletenega procesa odločanja, lahko vsebujejo tehnične ali pravne pomanjkljivosti, zaradi katerih so potrebne spremembe uredb, ki še dodatno prispevajo k zapletenosti zakonodaje in njenega izvajanja. Nezadostno posvetovanje z ribiči in drugimi interesnimi skupinami v veliki meri poslabša razumljivost, sprejemanje, izvajanje ter učinkovitost zakonodaje.

4.3.13.2 EESO prav tako meni, da tudi pri procesu odločanja v zvezi z ukrepi upravljanja v okviru regionalnih ribiških organizacij ni na voljo dovolj časa med objavo mnenja znanstvenikov in sejo organa odločanja. Zaradi pomanjkanja časa prihaja do istih učinkov kot v zgoraj navedenem primeru.

4.3.13.3 Pristop glede na „enotne skupine“, ki ga je predlagala Komisija, se zdi EESO povsem ustrezen, predvsem če to pomeni, kot upa, pristop glede na „enoten ribolov“ in dvostopenjsko zakonodajo: horizontalno okvirno uredbo in izvedbene predpise za posamezne vrste ribolova.

4.3.13.4 Po mnenju EESO izkušnje kažejo, da so bili načrti za obnovo in večletni načrti za upravljanje priložnost za širši posvet in dosego visoke ravni soglasja. Po sprejetju bodo olajšali proces odločanja v prihodnosti. Vendar EESO meni, da morajo upoštevati sedanjo razdelitev pristojnosti med Svetom in Komisijo ter predvideti možnosti za revizijo, upoštevajoč razvoj meril, ki omogočajo oceno stanja ustreznih zalog.

4.3.14 EESO meni, da je za reformo procesa odločanja v zvezi z ukrepi za upravljanje virov, ki je zagotovilo za poenostavitev zakonodaje in za izboljšanje njene učinkovitosti, treba prestaviti rok za objavo znanstvenih mnenj in priporočil (ki jih izdajo Mednarodni svet za raziskovanje morja in Svetovalni odbor z upravljanje ribištva (ICES-ACFM) za vode Skupnosti ter znanstveni odbori regionalnih ribiških organizacij za vode, ki ne pripadajo Skupnosti). To bi omogočilo dejansko posvetovanje z RSS in SORR. Morda bo potrebna tudi razdelitev „paketa celotnih dovoljenih ulovov in kvot“ med več sveti ter sprememba leta upravljanja, ki bi ga približali biološkemu letu

in v večji meri upoštevali trg. Gre torej za celovit proces, ki ga ne moremo enačiti s predhodnim zgodnjim posvetovanjem („front loading“). EESO meni, da ga bo treba podrobno proučiti iz vseh zornih kotov v okviru širokega posveta z državami članicami, ribiči in drugimi zainteresiranimi stranmi.

4.3.15 Cilj povzetka 2 je reformirati veljavno zakonodajo o varovanju nedoraslih morskih organizmov s postopnim združevanjem tehničnih ukrepov za posamezne ribolove. Čeprav EESO pozdravlja ta pristop po posameznih ribolovih za vse ukrepe upravljanja, meni, da se prednostno nanaša na tehnične ukrepe. Sistem, ki ga predlaga Komisija, temelji na preoblikovanju pravne zgradbe pravnih standardov za tehnične ukrepe. Predlaga, da Svet v jedrnatih obliki ureja splošne smernice in prepusti Komisiji podrobnejše predpise o tehničnih vidikih. EESO izraža zaskrbljenost v zvezi s poenostavitvijo, ki bi povzročila, da bi zakonodajo oblikovala Komisija in tako opravljala pristojnosti, ki sedaj pripadajo Svetu ministrov. Odbor torej meni, da je treba končno odločitev predložiti Svetu, če je zakonodaja pripravljena v skladu s predlogom o poenostavitvi.

4.3.16 Povzetek 2 prav tako predvideva možnost, da se državam članicam dovoli sprejemanje nekaterih tehničnih ukrepov za lokalno uporabo. EESO meni, da bi to lahko povzročilo neenakosti in diskriminacijo ribičev raznih držav članic EU, v primeru zlorab ali nezadostnega nadzora te določbe, in oviralo potrebno usklajevanje predpisov skupne ribiške politike. Tovrstne zahteve držav članic bi bilo torej treba predložiti v odobritev Svetu.

4.3.17 Komisija meni, da bo za izvajanje te reforme potrebno okrepiti predhodno posvetovanje sektorja, oceniti rezultate veljavnih tehničnih ukrepov, pojasniti nekatere tehnične pojme, pripraviti letake in informativno gradivo, uporabljati informacijske tehnologije in zmanjšati obveznosti poročanja za ribiče. Čeprav so vsi ti ukrepi potrebni, EESO opozarja Komisijo, da je za dejansko uporabo informacijskih tehnologij pri zbiranju in upravljanju podatkov treba predvideti proces prilagoditve in finančne podpore, ki bo omogočil opremljanje ladij z novimi tehnologijami. EESO zato meni, da je treba predvideti ustrezno prehodno obdobje za to, da se v posvetu s tehničnim osebjem, ribiči in državami članicami opredeli proces, zagotovi vsa jamstva za zaupnost poslovnih podatkov, pridobi zaupanje in privolitev zainteresiranih, testira proces v realnih pogojih, zagotovi prispevek za večje finančne stroške zaradi nove opreme in tako zagotovi uspešnost reforme za poenostavitev.

4.3.18 Povzetek 3 predlaga zmanjšanje pravnih dokumentov v zvezi z zbiranjem in upravljanjem podatkov za SRP. Kot v povzetku 2 ta poenostavitev vključuje preoblikovanje sedanje

pravne zgradbe, pri čemer se opira na splošno uredbo Sveta in na izvedbeno uredbo Komisije o tehničnih in upravnih vidikih. Kot je navedeno v točki 4.3.15, EESO ponovno izraža zaskrbljenost nad predlogom Komisije v zvezi z izvajanjem pristojnosti.

4.3.19 Komisija v povzetku 3 v okviru poenostavitve predlaga oblikovanje večletnega programa zbiranja in upravljanja podatkov za zmanjšanje upravnih bremen držav članic. Odbor meni, da je predlog Komisije primeren in potreben, ob upoštevanju pripomb iz točke 4.3.17.

4.3.20 Povzetek 4 predlaga reformo sedanje zakonodaje na področju nadzora s pregledom veljavnih uredb in njihovo prilagoditvijo reformi SRP. EESO meni, da je zelo pomembno pregledati uredbe na področju nadzora, da bi jih uskladili s standardi in se izognili različnim interpretacijam. Vse določbe za inšpekcije in nadzor morajo biti zelo jasne, tako pri opredelitvi nadzora kot glede načinov izvrševanja in oblik izvajanja. V vsakem primeru Odbor zahteva od Komisije, da poenostavitev zakonodaje na področju nadzora vedno upošteva obstoj Agencije Skupnosti za nadzor ribištva.

4.3.21 V povzetku 5 Komisija predlaga pregled vseh ustreznih določb o nadzoru in informatizaciji. Načrtuje pripravo določb s sklepom Sveta o predlogu Komisije o elektronskem zapisovanju in poročanju ribolovnih aktivnosti ter o daljinskem zaznavanju⁽¹²⁾. Prav tako načrtuje informatizacijo upravljanja sporazumov o ribolovu s tretjimi državami v zvezi z ustreznimi dovoljenji za ribolov in podatki o ulovu in naporu, ki so povezani s temi sporazumi. Glede na to, da je potrebno informatizirati sisteme za nadzor, EESO ponavlja, da je treba predvideti prehodno obdobje za uporabo informacijskih tehnologij, kot je navedeno v točki 4.3.17.

4.3.22 Povzetek 6 načrtuje poenostavitev celotne zakonodaje o SRP, da se odpravijo določbe o obveznostih poročanja, ki malo ali sploh ne koristijo dobremu izvajanju SRP. EESO meni, da je treba v okviru procesa poenostavitve odpraviti vse malo ali sploh ne koristne obveznosti poročanja in tako zmanjšati upravno breme osebam in državam članicam.

4.3.23 Povzetek 7 se nanaša na poenostavitev dovoljenj za ribolov zunaj voda Skupnosti s pomočjo reforme mehanizmov za upravljanje sporazumov o ribolovu s tretjimi državami. Poenostavitev predvideva preoblikovanje sedanje pravne zgradbe, tako da bodo osnovna načela pripadala Svetu, tehnični in upravni vidiki pa Komisiji. Odbor meni, da je poenostavitev nujna, in predlaga Komisiji, da razmisli o pripravi standardnega sporazuma, ki bi bil podlaga pri pogajanjih za ribiške sporazume s tretjimi državami ter pri dodelitvi in izdaji dovoljenj za ribolov po elektronski poti.

⁽¹²⁾ COM(2004) 724 konč.

4.3.24 EESO meni, da je poenostavitev in izboljšanje SRP za flote, ki pluje zunaj voda Skupnosti, potreben pristop glede na posamezne ribolove in posebna obravnava na vseh ravneh: na ravni flote, licence, dovoljenja, deklaracij itd. EESO meni, da moramo imeti ladje, ki plujejo pod zastavo držav članic Evropske unije in ribarijo v vodah, ki niso pod pristojnostjo Skupnosti, pravice in dolžnosti, ki so prilagojene viru in območju ribarjenja. EESO torej zahteva od Komisije, da vključi ta cilj v svoj akcijski načrt, ki se ne sme omejevati zgolj na sklop za „sporazume o ribolovu“ (ali sporazume o partnerstvu). V tej zvezi Odbor poudarja potrebo po spoštovanju socialne klavzule, ki so jo sprejeli socialni partnerji Skupnosti.

4.3.25 EESO prav tako meni, da bi bilo treba v akcijskem načrtu omeniti boj proti nezakonitemu, nereguliranemu in neprijavljenemu ribolovu (IUU), ki je eden izmed ciljev SRP, v obliki cilja, ki bi si prizadeval za opredelitev najpreprostejšega in najučinkovitejšega procesa boja proti IUU. EESO meni, da se mora ta proces osredotočiti na dostop na potrošniške trge in krepitev pooblastil zadevne države pristanišča ter na prepoved pretovarjanja na odprtem morju.

5. Posebne ugotovitve

5.1 Akcijski načrt 2006-2008, ki ga je objavila Komisija v svojem sporočilu, je izredno pomemben za izboljšanje zakonodaje Skupnosti na področju ribištva. Na področju nadzora in upravljanja ribiških virov nismo našli drugega pomembnega zakonodajnega instrumenta razen teh, ki jih je predlagala Komisija. Odbor torej spodbuja Komisijo, da ga začne nemudoma izvajati.

5.2 Odbor meni, da je za izvajanje večletnih načrtov upravljanja med vsemi zakonodajnimi akti, ki jih je treba izboljšati in

poenostaviti, še zlasti pomemben akt o celotnem dovoljenem ulovu, kvotah in ribolovnem naporu.

5.3 Izvajanje akcijskega načrta 2006-2008 lahko povzroči, da bo Komisija morala pripraviti nove izvedbene uredbe. Po mnenju EESO to ne bi smelo predstavljati težav. Pomembno je, da so uredbe preproste, usmerjene na posamezne oblike ribolova, razumljive in v največji možni meri konsolidirane, čeprav se zato poveča obseg pravnega reda Skupnosti.

5.4 Ob tem bi Odbor želel opozoriti Komisijo na težave pri tolmačenju veljavne zakonodaje na področju ribištva zaradi številnih sklicevanj na druge uredbe, direktive in sporočila. Konsolidacija besedil je zelo pomembna za njihovo jasnost in razumljivost.

5.5 Koordinacija med Komisijo in Agencijo Skupnosti za nadzor ribištva je zelo pomembna pri izvajanju standardov za nadzor. Da bi odpravili razlike v tolmačenju zakonodaje Skupnosti na področju nadzora ribištva med državami članicami, zaradi česar se pogosto pritožujejo ribiči, je potrebno ukrepanje za poenotenje meril Agencije Skupnosti za nadzor ribištva.

5.6 Odbor nazadnje meni, da je informatizacija zakonodaje Skupnosti na področju ribištva pomembna za zagotavljanje dostopa do dokumentov Skupnosti po elektronski poti. Vendar mora uvajanje novih informacijskih tehnologij na ribiške ladje potekati počasi in postopoma, brez dodatnih stroškov za ribiče. Nekatere informacijske aplikacije so lahko neprimerne za ladje.

5.7 Odbor spodbuja Komisijo, da premosti vse morebitne težave, povezane z akcijskim načrtom 2006-2008, saj je prepričan, da je ta potreben in koristen za ribiški sektor Skupnosti.

V Bruslju, 5. julija 2006

Predsednica
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
Anne-Marie SIGMUND